

Mẹ Khóc

Ý thơ: Phi Ngô

Hương Đan

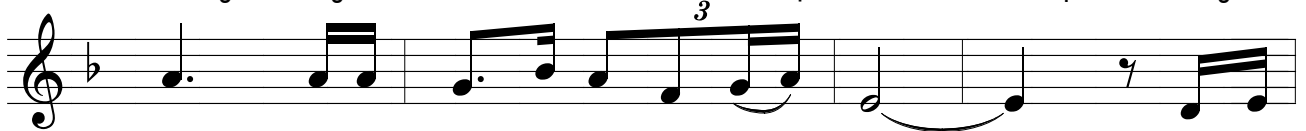
1. Nước mắt Mẹ rơi trong chiều loang tím, trên đỉnh đồi khi lặng ngấm Con
2. Những tháng ngày trôi lỗi lẫm chồng chất, đã bao lần con bội nghĩa vong

yêu. Lệ tuôn rơi xen lẫn những ngậm ngùi Con Mẹ
ân. Bỏ Giê - su mê mãi theo thế trần, con lạc

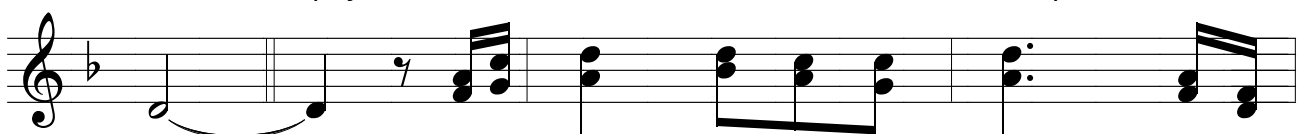
chết bởi lòng người hiểm ác. Lòng tan nát Mẹ lặng yền đón
bước giữa dòng đời đen tối. Mẹ đã khóc vì tội con ngất

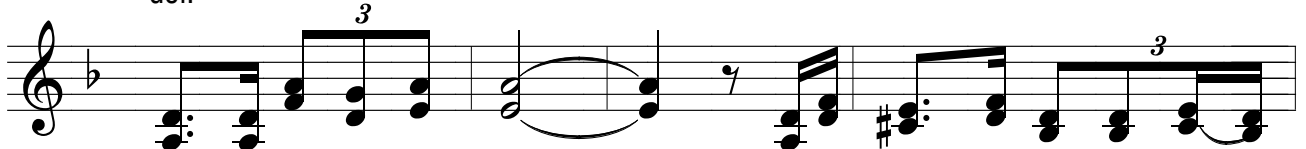
nhận chứng kiến Con trút hơi thở cuối cùng. Không gian
trời nước mắt rơi đến bao giờ hỡi Mẹ? Cho con

ấy bỗng như sấm tối lại Giê - Su ơi từ nay sẽ không
biết, biết quay về bên Mẹ, bên Giê su hạnh phúc đến muôn

còn. ĐK. Mẹ có biết chúng con đang khóc, khóc cho
đời.

mình và cho cả nhân sinh. Tội chúng con đã làm Mẹ đau

lòng. Xin quay về bên Mẹ Mẹ ơi.